

ATTNINGSSAMLING

• Nr 617—622

Utkom från trycket den 10 jan. 1957

Nr 617

Allmän ordningsstadga;

given Stockholms slott den 14 december 1956.

Kungl. Maj:t har, efter riksdagens hörande¹, funnit gott förordna som
ljer.

Inledande bestämmelse

1 §.

Med allmän plats förstås i denna stadga gata, torg, park och annan plats, som enligt fastställd stadsplan eller byggnadsplan utgör allmän plats och som upplåtits för avsett ändamål, för allmänheten tillgänglig del av hamnområde samt allmän väg ävensom annat område, som är upplåtet till eller ej nyttjas för allmän samfärdsl.

I lokal ordningsstadga må bestämmas, att andra till allmänt begagnande upplåtna områden än nyss sagts vid tillämpningen av allmänna ordningsföreskrifterna i denna stadga ävensom av föreskrift i lokal ordningsstadga må vara likställda med allmän plats.

Allmänna ordningsföreskrifter

2 §.

Allmän plats inom stadsplanlagt område i stad, köping och annat samhälle, där byggnadslagens bestämmelser för stad äga tillämpning, må icke begagnas för upplag eller avstjälpning eller tagas i anspråk för försäljningsständer, ställningar och dylikt, såframt ej tillstånd därtill lämnats av polismyndigheten eller, såvitt angår upplåtelse för försäljningsändamål, i Stockholm av överståthållarämbetet. Ej heller eljest må allmän plats, som nyss nämnts, utan tillstånd av polismyndigheten nyttjas på sätt som icke stämmer med det ändamål för vilket den upplåtits eller anvisats eller ej är allmänt vedertaget. Vad sålunda stadgas om ianspråktagande av allmän plats för försäljningsändamål skall dock icke gälla i fråga om saluoch liknande plats som i vederbörlig ordning upplåtits till allmän försäljningsplats.

När tillstånd meddelas, skall yttrande inhämtas från den kommunala nämnden eller styrelse, som kommunen bestämt. Därest denna avstyrker, må tillstånd ej meddelas.

I fråga om allmänna vägar skall vad i första stycket sägs äga tillämpning endast såvitt avser åtgärd, som ej är reglerad i lagen om allmänna vägar.

Prop. 1956: 148; L'U 37; Rskr 401.

—567024. Svensk författningssamling 1956, Nr 617—622

3 §.

Allmän plats, som i 2 § första stycket sägs, skall genom tjänliga renhållningsåtgärder, genom snöröjning jämte undanskaffande av snö och is ävensom genom sandning eller annan åtgärd till motverkande av halka hållas i sådant skick, som med hänsyn till ortsförhållandena, platsens belägenhet inom samhället och omständigheterna i övrigt tillgodoser skäligen anspråk.

Till renhållning hänföres sopning, bortförande av orenlighet och nedskräpande föremål ävensom av sand som påförts till motverkande av halka, rensning och upptining av rännstensbrunn, borttagande av ogräs samt annan med de nu nämnda jämförlig åtgärd.

Angående fullgörandet av renhållningsskyldighet, som nu sagts, är stadgat i lagen om skyldighet att renhålla gata m. m.

4 §.

Byggnader samt ställningar, skyltar och andra liknande anordningar skola ägnas sådan tillsyn att fara icke uppkommer för dem som färdas eller uppehålla sig å allmän plats. Snö och is, som genom ras kan vålla olycksfall för sådan vägtrafikanter, skall avlägsnas från tak, rännor och dylikt.

5 §.

Den som upptager vak eller isränna, verkställer schaktning eller grävning eller utför annat liknande arbete, vilket med hänsyn till platsens belägenhet och omständigheterna i övrigt medför fara för annan, är skyldig vidtaga de åtgärder som erfordras till förebyggande av faran.

Vid brunnar skola vidtagas sådana skyddsanordningar, som med hänsyn till platsens belägenhet och övriga omständigheter kunna anses påkallade.

6 §.

Inom stadsplanlagt område i stad, köping och annat samhälle, där byggnadslagens bestämmelser för stad äga tillämpning, må sprängning, fyrverkeri och skjutning med eldvapen ej äga rum utan tillstånd av poliskammaren, där sådan finnes, och eljest av polischefen i orten.

Den som ej fyllt sexton år må ej heller inom område, som nyss nämnts, utan sådant tillstånd för skjutning utomhus begagna luft- eller fjäderbössor eller luft- eller fjäderpistoler, med vilka kulor, hagel eller andra projektiler kunna utskjutas.

Skjutbana, som ej hör till krigsmakten, må icke tagas i bruk innan den godkänts av myndighet, som i första stycket sägs.

7 §.

De ytterligare föreskrifter i avseende å den allmänna ordningen, som för kommun eller del därav finnas erforderliga och ej angå förhållanden, om vilka annorledes är bestämt, meddelas i lokal ordningsstadga.

Vid meddelande av sådan föreskrift skall tillses att därigenom icke lägges onödigt tvång på allmänheten eller eljest göres obefogad inskränkning i den enskildes frihet.

8 §.

För särskilda fall äger poliskammaren, där sådan finnes, och eljest polischefen i orten meddela de ordningsföreskrifter som finnas erforderliga med avseende å handel och därmed jämförlig hantering, som bedrivs utomhus å allmän plats eller angränsande område, samt annan verksamhet eller annat förhållande, som äger rum å allmän plats och ej är att hänföra till offentlig tillställning eller allmän sammankomst. Dylika föreskrifter må

jämväl användande av badplats eller lägerområde, vartill allmänheten tillträde, samt hållande av lokal eller plats för sport, spel eller likede. Vid meddelande av föreskrifter skall iakttagas vad i 7 § andra stycksägs.

är så befinnes påkallat med hänsyn till den allmänna ordningen, må nämnda myndighet förbjuda verksamhet eller förehavande, som i första stycket sägs, samt påbjuda borttagande av försäljningsstånd, ställning och likt som utan tillstånd anbringats å eller invid allmän plats.

Isär sig behov föreligga av allmänna föreskrifter i sådant eller annat seende, skall myndigheten göra anmälan därom till kommunens fullmäktige.

Offentliga tillställningar

9 §.

Med offentlig tillställning avses teaterföreställning, konsert, tävling och uppvisning i sport och idrott, danstillställning, biograf-föreställning, cirkus-föreställning, tivoli- och marknadsnöjen, festtåg samt tillställning av annat g, som anordnas för allmänheten och som icke avses i lagen om allmänna sammankomster.

Såsom offentlig skall anses jämväl tillställning, till vilken tillträde är be-nämnt av medlemskap i viss förening eller av inbjudning, därest tillställ-lingen uppenbarligen utgör del av rörelse, som föreningen eller inbjudaren ver-uteslutande eller väsentligen för anordnande av dylika tillställningar, för vilken eljest, såsom med avseende å omfattningen av den krets som tillträde eller de villkor under vilka tillträde lämnas, är att jämställa tillställning till vilken allmänheten har tillträde.

10 §.

På juldagen, långfredagen och påskdagen efter klockan sex på morgonen icke anordnas offentlig tillställning. Länsstyrelsen äger dock medgiva antag för tillställning, vars innehåll och syfte kan anses förenligt med tidens helgd.

11 §.

Äre det med hänsyn till krig, krigsfara eller andra sådana utomordent-förhållanden eller farsot finnes påkallat, äger Konungen eller, efter kungens bemyndigande, länsstyrelsen förordna, att offentlig tillställning e må hållas inom visst län eller del därav.

12 §.

Utan allmän plats må offentlig tillställning ej anordnas utan tillstånd av nämnda myndigheten.

Utan tillstånd fordras även eljest för anordnande av offentlig dans-tillställning, cirkusföreställning, tivoli- och marknadsnöjen samt därmed förknäpplig nöjestillställning ävensom tävling och uppvisning i motorsport, professionell boxning och brottning.

13 §.

I någon i stad eller köping anordna annan offentlig tillställning än för vilken fordras tillstånd, skall därom göras anmälan till polis-myndigheten.

Om det finnes erforderligt för ordningens upprätthållande, må länsstyrelsen förordna, att vad som föreskrivits för stad och köping skall gälla även annan kommun eller del därav; tillställningar som hållas inomhus må undantagas.

Befrielse från anmälningsskyldighet må av polismyndigheten, i den mån det kan ske utan fara för ordning och säkerhet, medgivnas sammanslutning eller annan anordnare beträffande tillställningar av visst slag.

14 §.

Ansökan om tillstånd att anordna offentlig tillställning skall göras skriftligen i god tid före tillställningen och om möjligt å sådan tid, att ansökan är polismyndigheten tillhanda senast å femte dagen före tillställningen. Ansökan skall innehålla uppgift angående anordnaren, tid och plats för tillställningen samt dennas art och huvudsakliga utformning. Erfordras utöver vad ansökan innehåller ytterligare uppgifter, äger polismyndigheten förelägga anordnaren att inkomma med upplysningar eller ock själv föranstalta om utredning. För undersökning som kräver särskild fackkunskap må på anordnarens bekostnad anlitas sakkunnig.

Ej må, utom då medgivande enligt 10 § eller 21 § första stycket påkallas, föreläggande avse skyldighet att tillhandahålla handling angående eller redogörelse för innehållet i dramatisk eller annan muntlig framställning som är avsedd att förekomma vid tillställningen.

Om beslut i anledning av ansökan skall meddelas skriftligt besked. Innehåller beslutet att tillställning ej må äga rum, skola skälen därtill angivas.

15 §.

Anmälan om offentlig tillställning skall göras skriftligen eller muntligen och om möjligt å sådan tid, att den är polismyndigheten tillhanda senast å tredje dagen före tillställningen.

Anmälan skall innehålla uppgift angående anordnaren, tid och plats för tillställningen samt dennas art och huvudsakliga utformning. Där så erfordras må polismyndigheten förelägga anordnaren att inkomma med närmare upplysningar i nämnda hänseenden.

16 §.

Anordnaren har att svara för att god ordning råder vid tillställningen samt är pliktig ställa sig till efterrättelse de föreskrifter med avseende å ordning och säkerhet som polismyndigheten meddelar. Envar som åsidosätter sådan föreskrift må avvisas.

Vid offentlig tillställning, som äger rum inomhus eller utomhus inom inhägnat område, må rusdrycker ej förtäras annat än i samband med tillåten utskänkning därav, såvida ej polismyndigheten med hänsyn till särskilda omständigheter det medger. Rusdrycker, som ej må förtäras vid tillställningen, må ej heller förvaras i lokalen eller å platsen.

Vid meddelande av föreskrifter, som i första stycket avses, skall iakttagas, att anordnaren ej åsamkas onödig kostnad eller tillställningens hållande eljest onödigt försvåras.

17 §.

Anordnaren må av polismyndigheten åläggas bekosta sådan ordningshållning genom polispersonal eller förordnade ordningsvakter som äger rum inom lokal eller plats, där offentlig tillställning hålles, samt vid ingångarna och särskilda parkeringsplatser.

Annan ordningshållning genom polispersonal må anordnaren ej åläggas bekosta, med mindre länsstyrelsen med hänsyn till omständigheterna det medger.

Ombesörjes polisbevakning, som anordnaren enligt vad nu sagts må åläggas bekosta, av polispersonal, gäller i fråga om ersättningsskyldighet till statsverket eller polisdistriktet vad därom i vederbörlig ordning blivit bestämt.

18 §.

Tillträde till offentlig tillställning må icke förvägras polischefen i orten, an som företräder polismyndigheten eller polisman som beordrats närvarid.

Polismyndigheten äger föreskriva, att den som av annan myndighet därutses skall äga närvara vid tillställningen.

19 §.

Polischefen äger inställa eller upplösa offentlig tillställning, om den hålls i strid mot 10 eller 11 § eller om beslut meddelats att tillställningen ej å äga rum. Rätt att upplösa tillställning föreligger jämväl om vid denna förekommer något som strider mot lag eller om tillställningen förleder oordning eller fara för de tillstädesvarande samt andra åtgärder sats sig otillräckliga för att förebygga fortsatt lagstridigt förfarande, återställa ordningen eller bereda skydd för de tillstädesvarande.

Befogenhet att upplösa tillställning må av polischefen uppdragas åt polisman som beordras att närvara vid tillställningen. Där ej särskilda skäl ranleda undantag, må sådan befogenhet endast anförtrös polisman som nehar befälsställning.

20 §.

Polismyndigheten äger förbjuda förnyande av offentlig tillställning, som syftar eller innebär något som strider mot lag. Sådant förbud må ock eddelas om tillställningen visat sig föranleda oordning eller fara för de tillstädesvarande och detta ej kan förebyggas genom ordningsföreskrifter eller andra åtgärder.

21 §.

Barn under femton år må ej medverka vid offentlig teaterföreställning, sirkusföreställning, tivoli- och marknadsnöjen eller därmed jämförlig offentlig tillställning. Länsstyrelsen och i Stockholm poliskammaren äger ock medgiva undantag om deltagandet kan anses icke menligt inverka på barnets andliga eller fysiska hälsa.

Vid offentlig tillställning må ej förekomma hypnotiska eller därmed likartade experiment, med mindre medicinalstyrelsen funnit det kunna ske utan våda.

Beträffande biografföreställning, tävling med fordon å väg, tävling eller pvisning med luftfartyg samt tillställning, som anordnas av eller vid en skall medverka utlänning eller i utlandet bosatt svensk medborgare, skall utöver bestämmelserna i denna stadga iakttagas vad om dylik tillställning är särskilt föreskrivet.

22 §.

I lokal ordningsstadga må bestämmas vilka föreskrifter som i allmänhet la meddelas beträffande tillträde till offentlig tillställning och den ordning som skall iakttagas vid sådan tillställning.

Särskilda bestämmelser

23 §.

Lokal ordningsstadga antages av kommunens fullmäktige på förslag av efter hörande av de myndigheter, vilkas verksamhetsområden beröras av. Finner länsstyrelsen lokal ordningsstadga påkallad, har länsstyrelsen därom göra anmälan till fullmäktige.

Fullmäktiges beslut om antagande av lokal ordningsstadga skall underställas länsstyrelsens prövning. Vägras fastställelse, skola skälen därtill angivas. Underlåta fullmäktige att antaga lokal ordningsstadga av innehåll, som länsstyrelsen finner erforderligt, äger länsstyrelsen förordna i ämnet men skall i så fall underställa sitt beslut Konungens prövning.

Vad här stadgas skall äga motsvarande tillämpning i fråga om ändring eller upphävande av lokal ordningsstadga.

24 §.

Då lokal ordningsstadga eller ändring eller upphävande därav fastställts, skall länsstyrelsen på kommunens bekostnad ofördröjligen införa beslutet i länskungörelserna.

Det åligger kommunens styrelse ombesörja, att kungörelse om beslutet anslås samt införes i den eller de tidningar, där kommunala meddelanden intas, och att tryckta exemplar av stadgan finnas att tillgå för allmänheten.

25 §.

Förekommer behov av reglementen eller taxor för åkare, spårvägsföretag, stadsbud, bärarelag eller dylikt, utfärdas sådana av länsstyrelsen efter hörande av kommunens fullmäktige, där ej annorlunda är föreskrivet.

26 §.

Vid handläggningen av ärenden enligt denna stadga skall polismyndigheten samråda med annan myndighet som beröres av ärendet. I frågor som avse offentliga nöjestillställningar skall polismyndigheten samråda med myndigheter vilkas verksamhet berör barnavård, undervisning och nykterhetsvård. Samarbete bör också upprätthållas med polismyndigheterna inom angränsande polisdistrikt.

Innan åtgärd, som berör polismyndighetens verksamhetsområde, av annan myndighet vidtages, skall samråd äga rum med polismyndigheten.

Vad i denna paragraf sägs om polismyndighet skall i stad, där magisterten eller kommunalborgmästaren är polismyndighet, gälla jämväl polischefen.

27 §.

Mot beslut som myndighet meddelat på grund av denna stadga eller lokal ordningsstadga må talan föras genom besvär, om beslutet fattats av länsstyrelse, hos Konungen och eljest hos länsstyrelsen.

Beslut som på grund av denna stadga eller lokal ordningsstadga meddelas av länsstyrelse eller polismyndighet eller polischefen i stad, där denne ej är polismyndighet, skall utan hinder av besvär lända till efterrättelse, såvida ej annorlunda förordnas.

28 §.

Bryter någon mot bestämmelserna i 2—6 §§ eller underlåter någon att hörsamma föreskrift, förbud eller påbud som meddelats med stöd av 8 § denna stadga eller bryter någon mot bestämmelse i lokal ordningsstadga eller i reglemente eller taxa som avses i 25 §, straffes med böter, högst trehundra kronor. Har förseelsen avsett åliggande av större vikt eller har därigenom förorsakats avsevärd skada eller olägenhet, skola dagsböter ådömas.

Handlar barn, som ej fyllt femton år, i strid mot bestämmelserna i 6 § första eller andra stycket, skall den som har vårdnaden om barnet straffas på sätt i första stycket denna paragraf sägs, därest han icke gjort vad på honom ankommit för att förhindra förseelsen.

29 §.

ed dagsböter straffes

- 1) den som anordnar offentlig tillställning utan att hava erhållit tillstånd, eller sådant erfordras, eller som anordnar offentlig tillställning i strid mot bud enligt 10 eller 11 §;
 - 2) den som fortsätter offentlig tillställning sedan beslut meddelats om dess upplösning eller i strid mot förbud enligt 20 § förnyar offentlig tillställning;
 - 3) den som anordnar offentlig tillställning, varom anmälan skall ske, utan att anmälan blivit rätteligen gjord, eller som, då polismyndigheten medgivit frielse från anmälningsskyldighet, icke ställer sig till efterrättelse för frielsen stadgat villkor;
 - 4) den som lämnar oriktig uppgift eller underlåter att meddela begärd uppgift angående förhållande, varom polismyndigheten äger infordra uppgift;
 - 5) den som icke efterkommer av polismyndigheten för offentlig tillställning meddelade föreskrifter; samt
 - 6) den som bryter mot bestämmelserna i 21 § första eller andra stycket. Vid förseelse mot 21 § första stycket skall jämväl den som har vårdnaden om barnet straffas på sätt i första stycket denna paragraf sägs, därest han icke gjort vad på honom ankommit för att förhindra förseelsen.
- Den som bryter mot bestämmelsen i 16 § andra stycket straffes, där ej förordningen är belagd med straff i annan författning, med böter, högst trehundra kronor.
- Försummelse i fråga om anmälningsskyldighet eller med avseende å uppgiftsskyldighet beträffande tillställning som må hållas utan tillstånd skall dock ej föranleda ansvar, om försummelsen med hänsyn till omständigheterna kan anses ursäktlig och ej vållat någon olägenhet, samt ej heller om tillställningen icke kommit till stånd.

30 §.

Har anordnare av offentlig tillställning begått överträdelse som i 29 § utses, må, efter ty prövas skäligt, förklaras förverkat till kronan vad som utbetalats i avgifter eller eljest i ersättning för beivrande av tillställningen. Om vederlaget utgått i annat än penningar och finnes det ej i behåll, må i stället värdet förklaras förverkat.

31 §.

Har någon underlåtit att utföra arbete eller vidtaga annan åtgärd, som föreskrives honom enligt denna stadga eller lokal ordningsstadga eller med stöd av sådan stadga meddelad ordningsföreskrift, och fullgör han icke genast på förman däröfver erhållen tillsägelse vad han försummat eller kan han icke anseas med sådan tillsägelse, äger polismyndigheten förelägga vite eller, där det anses nödigt, låta verkställa arbetet eller åtgärden på den försumliges kostnad.

I denna paragraf sägs om polismyndighet skall i stad, där magistraten eller kommunalborgmästaren är polismyndighet, avse jämväl polischefen.

32 §.

Med polismyndighet avses i denna stadga i stad med poliskammare denna i annan stad magistrat eller kommunalborgmästare samt i övriga delar af riket polischefen i orten, dock att stadsfullmäktige äga besluta att polischefen i orten skall vara polismyndighet i stället för magistrat eller kommunalborgmästare.

Övergångsbestämmelser

33 §.

Denna stadga träder i kraft den 1 januari 1958.

Genom stadgan upphävas, utom vad angår sådan sammankomst, varå lagen om allmänna sammankomster äger tillämpning,

ordningsstadgan för rikets städer den 24 mars 1868 (nr 22) med undantag för § 14 andra stycket,

förordningen den 10 december 1897 (nr 115) angående förbud mot barns användande vid offentliga förevisningar,

förordningen den 26 maj 1916 (nr 199) angående offentliga föreställningar i hypnotism m. m.,

kungörelsen den 10 juni 1932 (nr 198) angående tillämpning för riket i dess helhet av vissa bestämmelser i ordningsstadgan,

förordningen den 10 juni 1932 (nr 200) angående utsträckt tillämpning av vissa bestämmelser i § 13 nämnda stadga m. m.,

kungörelsen den 28 maj 1943 (nr 266) angående förbud mot offentliga nöjestillställningar m. m. på vissa kyrkliga högtidsdagar,

så ock vad i övrigt finnes i allmän författning eller lokal ordningsstadga eller andra särskilda föreskrifter stridande mot bestämmelserna i denna stadga.

Där i lag eller eljest förekommer hänvisning till föreskrift, som ersatts genom bestämmelse i denna stadga, skall den bestämmelsen i stället tillämpas.

34 §.

Vad i denna stadga föreskrives angående antagande av lokal ordningsstadga skall äga tillämpning redan före den 1 januari 1958, dock att sådan stadga ej må träda i kraft förrän nämnda dag.

35 §.

Från och med den 1 januari 1958 intill dess annorlunda förordnas skall i stället för bestämmelsen i § 14 andra stycket ordningsstadgan för rikets städer gälla följande.

Inom tätbebyggd del av stad, köping och annat samhälle, där byggnadslagens bestämmelser för stad äga tillämpning, skola gårdar, portgångar och andra dylika till byggnader hörande yttre utrymmen hållas i snyggt och för sundheten tillfredsställande skick. Den som försummar att fullgöra sitt åliggande härutinnan, straffes med böter, högst trehundra kronor.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 14 december 1956.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Inrikesdepartementet)

GUNNAR HEDLUND

